

KAPITOLA DRUHÁ

Tohle nebyl můj první vojenský pohřeb, ale tenkrát jsem byla malá a smrt někoho, koho mí rodiče kdysi znali, se mě nijak nedotkla. Tátův pohřeb mě pomalu dráсал s každou slzou, kterou jsem zadržela. Pokaždé, když mě někdo objal nebo mi řekl, že je mu to líto, přestala fungovat další moje část, jako bych už dosáhla maximálního prahu bolesti.

Riley, můj úžasný, dokonalý kluk, se kterým jsem tři roky chodila, se vrátil z prázdnin na rodinné chatě v Breckenridgi, aby byl se mnou. Nejsem si ale jistá, jestli můžu říct, že se mnou doopravdy byl. Těch několik posledních dní trávil spíš se svým mobilem a dneska se ještě neukázal. Vlastně jsem se tomu nedivila. Ne že by teď se mnou byla zábava. Po tom oznámení z minulého týdne proběhly Vánoce v tichosti, před sebou jsme měli Nový rok a máma pořád nereagovala... na nic. Naštěstí přijela babča, tvrdá jižanka s bílými vlasy, a vzala domácnost pevně do rukou. Nikdo nevyhrožoval, že se máma musí léčit. Zatím.

Kaple na základně se rychle zaplnila. Lidé, které jsem znala, a spousta vojáků, které jsem neznala, se tiše usadili na místa. Požádali jsme, aby to byla současně vzpomínková mše pro jednotku. Měla jsem pocit, že nikdo z nás by tohle nedokázal absolvovat dvakrát. April seděla na židli obklopená houfem kamarádek, které ji hromadně utěšovaly, když brečela, a já ucítila lehké bodnutí závisti. April se mohla zhroutit. Já si to dovolit nemohla, už ne.

„Ach, Ember.“ Když jsem v zadní části kaple čekala na Guse, objala mě Sam, moje nejlepší kamarádka ze střední. Vyčerpaně jsem se o ni opřela. „Stojí to za starou belu.“

Vždycky věděla, co říct.

„Jsem ráda, že jsi tady,“ pronesla jsem a byla to moje první upřímná věta za celý den.

„Kde je Riley?“ Jak stáhla obočí k sobě, na čele se jí zkrabatila dokonalá pleť odstínu bílé kávy.

Nasadila jsem falešný úsměv. „Nevím, ale slíbil, že přijde.“

Zamračila se ještě víc, a než si povzdechla, všimla jsem si záblesku v jejích oříškových očích. „A Kayla? Pořád s ní bydlíš, ne?“

„Je v Bostonu s rodiči, ale za pár dní přiletí do Boulderu.“ Zatajila jsem dech a čekala na obvyklou sarkastickou poznámku. Kayla a Sam se nesnášely – od loňského roku. Já jsem odešla na vysokou do Boulderu a začala bydlet s Kaylou, Sam zůstala doma a studovala tady v Colorado Springs. Pořád jsem měla Sam děsně ráda, ale na dálku se přátelství těžko udržovalo .

„Jasně.“ Začala hrát varhanní hudba a Sam mi stiskla ruce. „Musím jít. Ember, kdybys cokoli potřebovala, jsem tady.“

„Já vím.“